

## מסורת הש"ס

[illegible]

## שינויי נוסחאות

[illegible]

## ליקוטים

[illegible]

**הבן** והקריבו מה שלמדו לומר. בעולם הערף כחיד והקריבו הבן  
 מה שלמדו מה ח"ל הא כחיד והקריבו מן המורים וגו' וליכחוד במריה  
 וממלך הבן את ראשו על המזבח: פרידן. גזלות: לקבוע לו  
 שאל ימלקנו זר: לא קבע לו כהן. לשחיטה צור כשירה:

הקציע לה כלי. דנפקא לן מויקח את  
המאכלת לקמן באידך פירקין (15):

י"ל כהן ומלק אחר רבי עקיבא דר'.  
 וכלה ר' עקיבא קאמר לה: צעמנו  
 סל כהן. צפורנו ולא בסכין. צין  
 למעלה יא. מן החוט: מן האזנה.  
 מן הגרון: ונאמר להן. בחטאת  
 [העוף]: והקטיר אוסו. יא ושסע

בכנפיהו ואלה יבדיל והקטיר אותו ו  
אדם ראשו יודע מה שנאמר מחילה ומלך  
לחם כולו. מדלל כחיו וגמלה מדמו [א]:  
ואת מחמחר שקטיר הוא ממה. וא"ת  
בציניו הגוף, לא מנקיימא דמו כולו:  
וה"ל [א] ס"ל ומלך והקטיר וגמלה דמו  
וידי חלה על דעמך משקטיר  
הוא מממה אלא לומר לך מה הקטיר  
הוא בבראש המזה אף המיניו בראש  
המזה: וכן לקרן דרומים מורחים  
גבסין: לטטה מרגליו. שהטות  
למטה מן הסובב אמה: אלא בראש  
ההמזה. דבעינן והקטיר וגמלה דמו  
שיהא מיניו בקיר הסמוך למקום  
הקטירה: מאי ציניו. כלומר במאי  
הקטירפלו הא ע"כ למ"ק גופיה אית  
ליה והקטיר וגמלה דמו דאי לא ס"ל  
קור' העליון מזה ליה: עושה מערה  
בד' למ"ק הגולה לעשות מערה על  
צדי סובב ולהקטיר [א] עושה הילכך  
מיניו שחתם הסובב סמוך למקום  
הקטירה [א]: יכול יקדיר. את העור  
בסבסין ויטלנו לופק לצדו בלא עור  
ויבאל נולה כמו [א] שולין עוף עושין:  
ונטועל את קורקנה. וגולה לשון  
הפרש ודבר מאוס הוא כמו (איכה ד)  
שם ילו גוה נעו: צוולה [א] שם.  
וילא [א] יתר ממה שכנגד הפה  
הא

ממול עורף אי מה לחלן מולק ואינו מבדיל אף כאן  
 (ו) מולק והקטיר מה הקטרה הראש לעצמו והגוף לעצמו  
 לעצמו והגוף לעצמו ומנין <sup>2</sup> שהקטרת הראש בעצמו  
 והקטיר אותו הרי הקטרת הגוף אמורה הא מה אני  
 בהקטרת הראש הכתוב מדבר <sup>1</sup> ונמצא דמו כולו <sup>א</sup> אל  
 הכבש ולא על קיר ההיכל <sup>ב</sup> ואיזה זה קיר העליון או  
 ודין הוא מה בהמה שהטאתה למעלה עולתה למטה  
 אינו דין שעולתו למטה ת"ל ומולק והקטיר ונמצא דמו  
 לאחר שהקטיר חוזר וממצה אלא לומר לך מה  
 אף מיצוי בראש המזבח הא כיצד <sup>2</sup> היה עולה בכבש  
 לקרן דרומית מזרחית היה מולק את ראשה ממול  
 מדרמה על קיר המזבח <sup>ג</sup> <sup>ד</sup> אם עשאה למטה מרגל  
 רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב אומרים כל  
 אלא בראש המזבח מאי בינייהו אב"י ורבא  
 מערכה ע"ג סובב איכא בינייהו: בא לו לגוף כו': ת"ת  
 בנצותה <sup>א</sup> זו זפק יכול יקדיר בסכין ויטלטו ת"ל <sup>ב</sup> כנצ  
 עמה אבא יוסי בן חנן אומר גוטלה וגוטל קוון  
 ישמעאל תנא בנצתה בנוצה שלה קודרה

עולו (דף סא: ב) ורבי שמעון<sup>15</sup> דנפקא ליה בפרק קמא לחולין (דף סא: ב) עולו  
 מנא ליה בחטאת העוף דבעינן כהן שחטה בעצמו של כהן וי  
 לא בעי דמו כולו מדלל קמיני בה הקיף בית מליקה<sup>16</sup> על  
 גב דכתיב וימלך והקטיר ונמזה לא בעי מקום הקט

נצח לטופח מקרקסאם אל הגולה וגם יעניו שם, שלא מצאו מנוח. וכמוהו כי נצחו תצא (ירמיהו מו).  
 גם נצח אל הקוטקוט אל טיטלוס, שארן יצא נצחניש, יאמר כי חם נצני כל תפעתו ונודדו.  
 וירש. כלן לשון תצא אל מצא כדברי חור. ומדורשו של יצא יס' שנהרן לטולח אל הקרקנב גם  
 המאכל כלל בכל יארחו. כי בקרקנב עתה הרע. כלן חלק אבא יס' ללח גם שאר אנה גם  
 כדכר בזכרם בל ללח נדוסי אל המרחא אל תנעה ואל כי מניעס ורצאנע גם האוכל המס'.

ואחרות: ד"ה בן עוף בו' קמיצה תוכיח שקבע לה בתן ולא קבע לה בלי. שסיה קומץ צידו אף אפי' אצ"ט מליקה, וי"ל דמה למנחה

# קדשי קדשים פרק שישי זבחים

**וְהַקְרִיבוּ** מה תלמוד לומר: וא"ת דצפ"ק לחולין (כא): דריש (א)  
לדרשא אחרינא הא אצטערך לכדדרשינן הכא וי"ל  
דהכא דריש מדסמכיה לתורים ובני יונה ש"מ פרידה אחת והתם  
דריש מדסמכיה לוקטרי (ב) ואין לומר דדרשינן תרתי משום וי"ל

ישלם לשמה ומיידה

לק חוץ לזמנו ומיצה  
לק ומיצה הדם שלא  
תיר כמצותו<sup>6</sup> לאכול  
ר כזית למחר כזית  
חצי זית למחר כחצי  
יין פסול ואין בו כרת  
אם מחשבת הזמן  
ם פיגול וחייבין עליו  
קום קדמה למחשבת  
ת<sup>7</sup> [אס]<sup>8</sup> וחכ"א זהו זה  
לאכול כחצי זית

ששאלו אביהם והקמרים  
הקריבו מה ת"ל לפי  
דרים או מן בני היונה  
יפחות משני פרידין  
ידיה אחת יביא אל  
קבעו לו כהן שייכול  
אן שקבע לו צפון לא  
קבע לו צפון אינו  
ל אל הכהן לקבעו  
בין ודין הוא ומה אם  
כהן שקבע לה כלי  
אינו דין שקבע לה  
הרבה דין יקבעו לה

קרב לגבי מוצח אלא  
מליקה בעצמו של כהן  
לה בין מלמטה ת"ל  
קטרה בראש המזבח  
ומלק ימול עורף  
או אינו אלא מן  
כאן ומלק וגאמר  
ממול עורף אף כאן  
ואינו מבדיל ת"ל  
אף מליקה הראש  
הגוף בעצמו שנאמר  
והקטיר המזבח

ר המזבח ולא על קיר  
 ינו אלא קיר התחתון  
 עוף שחטאתו למטה  
 וכי תעלה על דעתך  
 טרה בראש המזבח  
 פונה לסוכב ובא לו  
 גה ומבדיל (וממזה <sup>ח</sup>)  
 אפילו אמה כשירה  
 עצמה אין נעשית  
 מרי תרוייהו עושה  
<sup>טו</sup> והסיר את מוראתו  
 תה נוטל את הנוצה  
 נגה עמה דבי רבי  
 כין כמין ארובה:

ממנו כי היכי דלגבי

[illegible]

# מה.

מִזְ אֲבָג מִי (פִּיג) [פִּטְ] ]  
 מהלכות פסח"מ הלכה ב  
 [אות ב הוא שם צה"ל. ו. ואות  
 ג הוא בפ"ד הל' י:]  
 מִח ד מִי פִטְו מהל'  
 מעה"ק הלכה י:  
 מִטָּ ה מִי שם פ"ו הלכה  
 כג:  
 נ ו רזח מִי שם הל' (כא) [ב:]  
 נִט ט מִי שם הלכה כא:  
 נִב יב מִי שם הלכה כ:

## תורה אור השלם

1. וְהִקְרִיבָהּ בְּחֵן אֶל הַמִּזְבֵּחַ  
 2. וְשָׁקָלָה אֶת רֹאשׁ הַתְּחִשְׁתִּי  
 3. וְהִנָּחָהּ וּנְמָצָה דָּמָה לְקִדְ  
 4. הַמִּזְבֵּחַ  
 5. וְהִקְרָא, ט.  
 6. וְאָמַן מִן הַעֵץ לֵב קֶרֶן  
 7. לְהִלָּחָהּ וְהִקְרִיב מִן הַחֲרִים אֶת  
 8. מִן בְּנֵי הַיְהוּדָה אֶת קֶרֶן:  
 9. וְהִקְרָא, יד.  
 10. וְהִבֵּאתָ אֲתָם לֵב לְחֶזֶק  
 11. הַתְּחִשְׁתִּי אֶת אִשׁוֹר הַלָּקֵט  
 12. וְרֹאשָׁהּ וּפִקֵּלָה אֶת רֹאשׁ  
 13. מְמוּל עֶרְפוֹ אֶת יָבִיד:  
 14. וְהִקְרָא, ח.  
 15. וְשַׁעַל אֵלָּה בְּקִפּוּל לֵב  
 16. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 17. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 18. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 19. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 20. וְהִקְרָא, י.  
 21. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 22. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 23. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 24. וְהִקְרָא, טז.  
 25. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 26. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 27. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 28. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 29. וְהִקְרָא, יז.  
 30. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 31. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 32. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 33. וְהִקְרָא, יח.  
 34. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 35. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 36. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 37. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 38. וְהִקְרָא, יט.  
 39. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 40. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 41. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 42. וְהִקְרָא, כ.  
 43. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 44. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 45. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 46. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 47. וְהִקְרָא, כא.  
 48. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 49. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 50. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 51. וְהִקְרָא, כב.  
 52. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 53. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 54. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 55. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 56. וְהִקְרָא, כג.  
 57. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 58. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 59. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 60. וְהִקְרָא, כד.  
 61. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 62. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 63. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 64. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 65. וְהִקְרָא, כה.  
 66. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 67. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 68. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 69. וְהִקְרָא, כו.  
 70. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 71. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 72. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 73. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 74. וְהִקְרָא, כז.  
 75. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 76. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 77. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 78. וְהִקְרָא, כח.  
 79. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 80. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 81. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 82. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 83. וְהִקְרָא, כט.  
 84. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 85. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 86. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 87. וְהִקְרָא, ל.  
 88. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 89. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 90. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 91. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 92. וְהִקְרָא, לא.  
 93. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 94. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 95. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 96. וְהִקְרָא, לב.  
 97. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 98. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 99. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 100. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 101. וְהִקְרָא, לג.  
 102. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 103. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 104. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁן:  
 105. וְהִקְרָא, לד.  
 106. וְהִקְרִיב וְהִנָּחָהּ אֶת בְּחֵן  
 107. וּמְנוּחָהּ לְעֵצֵי אִשׁוֹר  
 108. אֶתֶּלָּה עֵלָּה וְאֵלָּה אֵשֶׁר רִחַ  
 109. נִחֲלָה לְיָהוּדָה:  
 110. וְהִקְרָא, לה.  
 111. וְהִסִּיט אֶת מִצְרָאֵי בְּנֵי־הָעָם  
 112. וְשָׁקָלָה אֶתֶּלָּה מְנוּחָהּ  
 113. קֶרֶן אֶת מִקְוֵה דִּשְׁ

## גליון הש"ס

(גמ' מה הקטרה בראש המזבח  
אף מליקה בראש המזבח. ע'  
במס' ישנים יומא דף ג ע"ג ד"ה  
אזי מה וכו'). שם אם עשאה  
למטה מהגליו. ע"ל דף פז ע"ג  
תוספות ד"ה עולת:

## מוסף רש"י

[illegible]

## שיטה מקובצת

ר"ע חבון וטורק. דמפרש ר"ע  
 שטאה מליקא בעצמו של כהן,  
 דר"ע מילתא דח"ק אחא לפרוש  
 אלאלא דח"ק אית ליה דמשמעות הסכן  
 בעצמו שטאה מליקא בעצמו  
 של כהן ולקבוע לו כהן, ור"ע אית  
 הסכן דמפרש תלמודא אכל ודאי לא  
 ידיל בעולה איהו מן מעבדת, וא"כ לא  
 חזי ליה אלא כהן אית ליה: ויחזיק

ש המוצת, ועוד קשה דאמאי קאמר  
הה הקטורה אם שניה זה ולא עשה  
סר מצות מליקה כאילו לא מלק כלל  
ו הגוף קאמר דאמאי לא איירי קרא  
בע בו' וקידוש קומץ בבלי שרת.  
זה דמנחה שאינה מיני דמים (תוס')  
יומא דף כו ע"א: